

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 214/2005

2011/EES/68/16

frá 9. febrúar 2005

um breytingu á III. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 999/2001 að því er varðar vöktun smitandi heilahrönnunar í geitum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

þessa eina kúariðutilviks í franskrri geit. Í því skyni eru niðurstöður úr aukinni vöktun vegna smitandi heilahrönnunarsjúkdóma í geitum nauðsynlegar.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 999/2001 frá 22. maí 2001 um setningu reglna um forvarnir gegn, eftirlit með og útrýmingu tiltekinna tegunda smitandi heilahrönnunar ⁽¹⁾, einkum fyrstu málsgrein 23. gr.,

- 4) Í samræmi við álit vísindastýrinedarinnar og Matvælaöryggisstofnunarinnar og fyrrnefnda yfirlýsingu skal auka vöktun á geitum til að bæta útrýmingaráætlanir Bandalagsins. Þessar áætlanir auka einnig neytendavernd þó að öruggur uppruni geitaafurða sé enn frekar tryggður með núverandi ráðstöfunum, einkum ákvæðunum um fjarlægingu á sérstöku áhættuefni í reglugerð (EB) nr. 999/2001.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 999/2001 er mælt fyrir um reglur um vöktun vegna smitandi heilahrönnunarsjúkdóma í geitum.
- 2) Nefnd sérfræðinga um smitandi heilahrönnunarsjúkdóma í smáum jörturdýrum undir stjórn tilvísunarrannsóknarstofu Bandalagsins fyrir rannsóknir á smitandi heilahrönnunarsjúkdómum staðfesti greiningu á kúariðu í geit, sem slátrað var í Frakklandi, 28. janúar 2005. Þetta var fyrsta kúariðutilvikið í smáu jörturdýri við náttúruleg skilyrði.
- 3) Vísindastýrinedfinn þáverandi samþykkti, á fundi sínum 4.–5. apríl 2002, álit um öruggan uppruna efna úr smáum jörturdýrum ef líkur væru á að kúariða kæmi upp í smáum jörturdýrum. Í álitinu vísindanefndar Matvælaöryggisstofnunar Evrópu (Matvælaöryggisstofnunin) um líffræðilega hættu, sem samþykkt var á fundi hennar 26. nóvember 2003, studdi hún þá yfirlýsingu í álitinu vísindastýrinedarinnar sem fjallar um öryggi tiltekinna afurða úr smáum jörturdýrum með tilliti til smitandi heilahrönnunar. Í yfirlýsingu sinni frá 28. janúar 2005 leggur ofangreind nefnd Matvælaöryggisstofnunarinnar einnig áherslu á að enn er ekki búið að meta mikilvægi

- 5) Hin aukna vöktun skal byggjast á tilmælum frá tilvísunarrannsóknarstofu Bandalagsins um tölfræðilega marktæka könnun til að ákvarða algengi kúariðu í geitum eins fljótt og auðið er og til að bæta þekkingu um landfræðilega dreifingu og dreifingu innan hjarða. Því skal hún gilda fyrir öll aðildarríkin með áherslu á aðildarríki þar sem kúariða hefur fundist.
- 6) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 999/2001 til samræmis við það.
- 7) Með tilliti til mikilvægis þess að tryggja hámarksneytendavernd og meta algengi kúariðu í geitum skulu breytingarnar, sem eru gerðar með þessari reglugerð, öðlast gildi án tafar.
- 8) Vöktunaráætlunin fyrir geitur skal endurskoðuð eftir a.m.k. 6 mánaða árangursríka vöktun og þegar Matvælaöryggisstofnunin hefur veitt álit sitt á megindlegu mati á viðbótaráhættu sem stafar af geitakjöti og kjötafurðum úr því.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 37, 10.2.2005, bls. 9. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 105/2006 frá 22. september 2006 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 60, 30.11.2006, bls. 14.

(¹) Stjtið. EB L 147, 31.5.2001, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 36/2005 (Stjtið. ESB L 10, 13.1.2005, bls. 9).

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

2. gr.

1. gr.

Ákvæðum III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 999/2001 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 9. febrúar 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Í stað 2. og 3. liðar kafla A í II. hluta III. viðauka komi eftirfarandi:

„2. **Vöktun sauðfjár og geita sem er slátrað til manneldis**

a) Sauðfé

Í aðildarríkjum, þar sem lembdar ær og gimbrar, sem hleypt er til, eru fleiri en 750 000, skal taka sýni úr a.m.k. 10 000 sauðkindum árlega sem er slátrað til manneldis í samræmi við sýnatökureglurnar sem settar eru fram í 4. lið ⁽¹⁾.

b) Geitur

Í samræmi við reglurnar um sýnatöku, sem settar eru fram í 4. lið, og lágmarksfjölda sýna, sem tilgreindur er í töflu A. skulu aðildarríki prófa heilbrigðar geitur sem er slátrað.

Ef aðildarríki lendir í erfiðleikum með að safna saman nægilega miklum fjölda heilbrigðra, slátraðra geita til að ná þeim lágmarksfjölda sýna sem því var úthlutað getur það valið að skipta út að hámarki 50% af lágmarksfjölda sýna með því að prófa dauðar geitur, sem eru eldri en 18 mánaða, í hlutföllunum einn á móti einum og til viðbótar við þann lágmarksfjölda sýna sem settur er fram í 3. lið.

Tafla A

Aðildarríki	Lágmarksfjöldi sýna úr heilbrigðum, slátruðum geitum ⁽¹⁾
Spánn	125 500
Frakkland	93 000
Ítalía	60 000
Grikkland	20 000
Kýpur	5 000
Austurríki	5 000
Önnur aðildarríki	Allar

⁽¹⁾ Lágmarksfjöldi sýna er ákveðinn með tilliti til fjölda heilbrigðra, slátraðra geita og algengis kúariðu í hverju einstöku aðildarríki. Þeim er líka ætlað að setja viðráðanleg viðmið. Lágmarksfjöldi sýna sem er yfir 60 000 mun gera kleift að greina algengi upp á 0,0017% með 95% öryggi.

3. **Vöktun sauðfjár og geita sem ekki er slátrað til manneldis**

Aðildarríki skulu, í samræmi við sýnatökureglurnar, sem settar eru fram í 4. lið og lágmarksfjölda sýna sem tilgreindur er í töflu B og töflu C, prófa sauðfé og geitur sem hafa drepist eða verið aflífuð, en sem voru ekki:

- aflífuð í tengslum við herferð til að útrýma sjúkdómi eða
- var ekki slátrað til manneldis.

Tafla B

Fjöldi lembdra áa og gimbra, sem hleypt er til, innan aðildarríkjanna	Lágmarksfjöldi sýna úr dauðu sauðfé ⁽¹⁾
> 750 000	10 000
100 000–750 000	1 500
40 000–100 000	500
< 40 000	100

⁽¹⁾ Lágmarksfjöldi sýna er ákveðinn með tilliti til stærðar sauðfjárstofnsins í hverju einstöku aðildarríki og er ætlað að setja viðráðanleg viðmið. Lágmarksfjöldi sýna sem nemur 10 000, 1 500, 500 og 100 dýrum gerir kleift að greina algengi upp á 0,03%, 0,2%, 0,6% og 3% með 95% öryggi.

⁽¹⁾ Reiknaður var sá lágmarksfjöldi sýna sem þurfti til að greina 0,03% algengi með 95% áreiðanleika í slátruðum dýrum.

Tafla C

Fjöldi geita sem hafa borið og geita sem hafa parað sig innan aðildarríkis	Lágmarksfjöldi sýna úr dauðum geitum ⁽¹⁾
> 750 000	10 000
250 000–750 000	3 000
40 000–250 000	1 000
< 40 000	100% allt að 200

⁽¹⁾ Lágmarksfjöldi sýna er ákveðinn með tilliti til stærðar geitastofnsins í hverju einstöku aðildarríki og er ætlað að setja viðráðanleg viðmið. Lágmarksfjöldi sýna sem nemur 10 000, 3 000, 1 000 og 200 dýrum gerir kleift að greina algengi upp á 0,03%, 0,1%, 0,3% og 1,5% með 95% öryggi.“